

DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VYDÁVÁNÍ

z 15. října 1975 (č. 29/1997 Sb.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010
(neoficiální překlad)

ÁZERBÁJDŽÁN

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. června 2002 - originál anglicky

Republika Ázerbájdžán prohlašuje, že není schopna zaručit používání ustanovení Úmluvy a jejích Dodatkových protokolů na územích okupovaných Arménskou republikou, dokud tato území nebudou osvobozena od této okupace (schématická mapa okupovaných území Republiky Ázerbájdžán je připojena).

GRUZIE

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. června 2001 - originál anglicky a gruzínsky

Výhrada

Článek 1

Gruzie prohlašuje, že nepřijímá hlavu I Protokolu a vyhrazuje si právo v souladu s touto hlavou rozhodovat případ od případu, zda vyhovět žádosti o vydání či nikoli.

Prohlášení

Gruzie nebude odpovědná za používání ustanovení Protokolu na územích Abcházie a Jižní Osetie, dokud nad těmito územími nebude obnovena plná pravomoc Gruzie.

RUSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. prosince 1999 - originál anglicky a rusky

Článek 1²⁾

S ohledem na své prohlášení ohledně článku 3 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 Ruská federace nepovažuje výčet trestných činů, které nejsou „politickými trestnými činy“, obsažený v článku 1 Dodatkové protokolu z 15. října 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 za vyčerpávající.

UKRAJINA

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. března 1998 - originál anglicky

Článek 1

Ačkoli ukrajinské zákonodárství je v souladu s článkem 1, písmeny a a b a neobsahuje žádné ustanovení v rozporu s písmenem c, Ukrajina prohlašuje, že nepřijímá hlavu I, a vyhrazuje si právo rozhodovat v souladu s touto hlavou případ od případu, zda vyhovět či nevyhovět žádostem o vydání.

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy) nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

²⁾ Potvrzuje prohlášení obsažené v dopise prvního náměstka ministra zahraničních věcí Ruské federace, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 7. listopadu 1996
Text původního prohlášení - originál anglicky a rusky: „S ohledem na své prohlášení k článku 3 Evropské úmluvy o vydávání z roku 1957 Ruská federace nepovažuje za vyčerpávající výčet trestných činů obsažený v článku 1 tohoto Protokolu, které nejsou trestnými činy politické povahy.“